

การสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานใน หลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี

CREATING AN WORK INTEGRATED LEARNING MODEL IN THE UNDERGRADUATE MUSIC PROGRAM

ปราโมทย์ เทียงตรง

Pramot Teangtrong

สาขาวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Music Faculty of Fine and Applied Arts Suan Sunandha Rajabhat University

E-mail : pramot.te@ssru.ac.th

(Received :August 3, 2022 Revised : April 2, 2024 Accepted : April 4, 2024)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการใช้ชุดวิชาในการจัดการเรียนการสอนในวิชาดนตรีระดับปริญญาตรี 2) เพื่อสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี 3) เพื่อการพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนดนตรีในวิถีความปกติใหม่ โดยใช้การศึกษาวิจัย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานด้วยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบร่างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีโดยผู้เชี่ยวชาญ ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี โดยการสอบถามผู้สอนและนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีมี 3 องค์ประกอบ คือ 1) ด้านหลักสูตร ประกอบด้วยลักษณะหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วยการจัดการเรียนการสอนภายในสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอนภายในสถานประกอบการ 3) ด้านความร่วมมือ ประกอบด้วยประโยชน์ของสถานศึกษาและประโยชน์ของสถานประกอบการ รูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ผลการศึกษาทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับมากมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้สร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี

คำสำคัญ : รูปแบบ, การสอน, บูรณาการ, ดนตรี

Abstract

The objectives of this research are as follows: 1) To analyze the feasibility of using the course set for teaching and learning music at the undergraduate level 2) To create an integrated teaching model with work in the curriculum of the Bachelor's Degree in Music. 3) To develop innovations in music teaching in the new normal.

The research study consists of three steps. Step 1 involves studying guidelines for organizing teaching and learning integrated with work by interviewing experts. Step 2 involves examining the draft model for teaching and learning integrated with work in the undergraduate music curriculum, with input from experts. Step 3 involves evaluating the integrated teaching model with work in the undergraduate music curriculum by gathering feedback from teachers and students. The research findings indicate that the integrated teaching model with work in the undergraduate music curriculum comprises three components: 1) The curriculum aspect, which includes curriculum characteristics and curriculum development. 2) The teaching and learning aspect, which involves organizing teaching and learning within educational institutions and establishments. 3) Cooperation, which encompasses the benefits of educational institutions and

establishments. The results of all three studies indicate that the integrated teaching model with work in the undergraduate music curriculum is highly feasible and can be used to enhance music education.

Keywords : model, teaching, integration, music

บทนำ

การระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID-19) เมื่อ พ.ศ. 2562–2564 ที่แพร่กระจายไปทั่วโลก ส่งผลเสียกระทบต่อสิ่งต่างๆ หลายด้าน เช่น ด้านสุขภาพ วิถีชีวิต เศรษฐกิจ การศึกษา ฯลฯ ที่ทุกประเทศทั่วโลกต่างได้รับผลกระทบดังกล่าวร่วมกันที่ส่งผลรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่อง การดำเนินชีวิตที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้การใช้ชีวิตสอดคล้องร่วมกับการป้องกันระวังตนเองให้รอดพ้นจากการติดเชื้อตามมาตรการของภาครัฐ เกิดวิถีวิถีความปกติใหม่จากการปรับตัวเพื่อขับเคลื่อนสิ่งต่างๆ ให้เดินหน้าต่อไป

ด้านการศึกษาก็เป็นด้านหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID-19) ได้สร้างปัญหาและความยุ่งยากให้กับการศึกษา แต่ในอีกมุมหนึ่งกลับเป็นตัวแปรในการสร้างการเปลี่ยนแปลงให้กับการศึกษา และเป็นตัวขับเคลื่อนในการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในระบบการศึกษาไทยดังนั้นหากทุกฝ่ายในระบบการศึกษาไทยช่วยกันทำระบบกลไกการศึกษาที่แข็งแกร่ง ก็จะสามารถขับเคลื่อนการศึกษาท่ามกลางสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างแน่นอนระบบการศึกษาที่ดีควรมีความยืดหยุ่น ปรับเปลี่ยนได้ทันสถานการณ์และบริบทแวดล้อมที่ไม่ใช่แค่ในประเทศแต่เป็นของโลก การบริหารจัดการระบบการศึกษาในศตวรรษที่ 21 จึงต้องปรับตัวไปสู่ “การศึกษายกกำลังสอง” ที่จะเปลี่ยนจาก One-Size-Fits-All ไปสู่การตอบโจทย์การเรียนรู้และการพัฒนารายบุคคลมากยิ่งขึ้น ต้องมองกว้างกว่าแค่ระบบการศึกษาแต่เป็น “ระบบนิเวศ” การศึกษาของไทย (TE2S: Thailand Education Eco-System) เพื่อผลักดันให้ก้าวไปสู่การเป็นฐานการผลิตทุนมนุษย์ (Human Capital) ที่เป็นเลิศ (Office of the Basic Education Commission, 2020)

หลังจากที่วิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 เริ่มคลี่คลายลง หลายๆ มีการกล่าวถึงวิถีการใช้ชีวิตรูปแบบใหม่ที่เรียกว่า “ความปกติใหม่” หรือ “New Normal” ที่จะเกิดขึ้นหลังจากการระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID-19) ด้วยสาเหตุของวิกฤตโรคระบาดทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับระบบการศึกษาหลายด้าน เช่น ออกแบบการเรียนรู้ในยุคโควิด-19 อย่างไรให้มีประสิทธิภาพ การเรียนการสอนทักษะด้านต่างๆจะเป็นไปในทิศทางใด การศึกษารูปแบบใหม่หลังจากนี้ควรเป็นรูปแบบไหน การใช้เทคโนโลยีให้เข้ามามีบทบาทด้านการเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพหรือทำให้แย่กว่าเดิม สถานการณ์ไวรัสโคโรนา (COVID-19) ที่ส่งผลกระทบต่อจัดการศึกษาทำให้ต้องปรับตัว ถือได้ว่า เป็นบททดสอบครั้งใหญ่ในการบริหารจัดการด้านการศึกษาที่ต้องปรับเปลี่ยนวิธีคิดใหม่ให้สอดคล้องกับความปกติใหม่ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

วิถีความปกติใหม่ (New Normal) เป็นรูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างใหม่ที่แตกต่างจากอดีต อันเนื่องจากมีบางสิ่งมากระทบจนแบบแผนและแนวทางปฏิบัติที่คนในสังคมคุ้นเคยอย่างเป็นปกติและเคยคาดหมายล่วงหน้าได้ ต้องเปลี่ยนแปลงไปสู่วิถีใหม่ภายใต้หลักมาตรฐานใหม่ที่ไม่คุ้นเคย รูปแบบวิถีชีวิตใหม่นี้ ประกอบด้วยวิธีคิด วิธีเรียนรู้ วิธีสื่อสาร วิธีปฏิบัติ และการจัดการ การใช้ชีวิตแบบใหม่เกิดขึ้นหลังจากเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงและรุนแรงอย่างใดอย่างหนึ่ง ทำให้มนุษย์ต้องปรับตัวเพื่อรับมือกับสถานการณ์ปัจจุบันมากกว่าจะอ้างรักษาวินัยดั้งเดิมหรือหวนหาถึงอดีต โดยคำนี้กำเนิดขึ้นในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจถดถอยทั่วโลกในช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 21 (ค.ศ. 2007 – 2008) ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบเศรษฐกิจครั้งใหญ่ การจัดการบางอย่างซึ่ง แต่เดิมเคยถูกมองว่าผิดปกติ ได้กลับกลายเป็นสิ่งที่พบเห็นกันได้ทั่วไป และถูกนำมาใช้ในบริบทอื่น ๆ อย่างเช่น ด้านวิทยาศาสตร์ เพื่อสื่อสารและทำความเข้าใจถึงสภาวะการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ เช่น อุณหภูมิที่สูงขึ้นและความเปลี่ยนแปลงของฤดูกาล ส่วน "New Normal" ในบริบทสถานการณ์การแพร่ระบาดของ “โควิด – 19” ช่วงปลาย พ.ศ. 2562 ถึง พ.ศ. 2563 นั้น อธิบายได้ว่าเป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและรุนแรงจนแพร่กระจายไปในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ผู้คนเจ็บป่วยและล้มตายจำนวนมาก จนกลายเป็นความสูญเสียอย่างใหญ่หลวงอีกครั้งหนึ่งของมนุษยชาติ มนุษย์จึงจำเป็นต้องป้องกันตนเองเพื่อให้มีชีวิตรอดด้วยการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดำรงชีวิตที่ผิดไปจากวิถีเดิม ๆ โดยมีการปรับหาวิถีการดำรงชีวิตแบบใหม่เพื่อให้ปลอดภัยจากการ ติดเชื้อ ควบคู่ไปกับความพยายามรักษาและฟื้นฟูศักยภาพทางเศรษฐกิจและธุรกิจ นำไปสู่การสรรค์สร้างสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ เทคโนโลยีใหม่ ๆ มีการปรับแนวคิด วิสัยทัศน์วิธีการจัดการ ตลอดจนพฤติกรรมที่เคยทำมาเป็นกิจวัตร เกิดการย้ายเบนออกจากความคุ้นเคยอันเป็นปกติมาแต่เดิมในหลายมิติ ทั้งในด้านอาหาร การแต่งกาย การรักษาสุขอนามัย การศึกษาเล่าเรียน การสื่อสารการทำธุรกิจ ซึ่งสิ่งใหม่เหล่านี้ได้

กลายเป็นความปกติใหม่ จนในที่สุดเมื่อเวลาผ่านไปก็ทำให้เกิดความคุ้นชินก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตปกติของผู้คนในสังคม (สุภาภรณ์ พรหมบุตร, 2563)

จากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งครูและนักเรียนต้องเตรียมพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงในรูปแบบกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะครูที่จะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน มีทักษะการสอนที่ทันสมัย สร้างนวัตกรรมทางการศึกษา เทคนิคการสอนสมัยใหม่ ตลอดจนทัศนคติของตนเองต่อการเรียนการสอนในยุคดิจิทัลที่สามารถตอบสนองผู้เรียนที่มีความแตกต่างและหลากหลาย ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการคิดขั้นสูงและมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป การจัดการเรียนการสอนออนไลน์จะต้องมีการออกแบบกระบวนการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและมีปฏิสัมพันธ์ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการลงมือทำหรือการปฏิบัติ

ระบบการศึกษาวิถีความปกติใหม่ (New normal) เป็นส่วนหนึ่งของระบบสังคม ที่มีการให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก การพัฒนาการศึกษาจำเป็นอย่างมากที่ต้องรับฟังเสียงสะท้อนจากครู นักเรียน ผู้ปกครอง หลักสูตรการศึกษาถูกออกแบบโดยคำนึงถึงความแตกต่างที่มีความหลากหลาย อย่างไรก็ตาม แนวทางการปรับการศึกษาวิถีความปกติใหม่ จำเป็นต้องปรับรูปแบบการเรียนการสอนแบบเดิม และการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อการพัฒนา โดยปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนรู้ ผ่านการฝึกอบรมครูให้ครูเปลี่ยนจากผู้สอน (Teacher) ไปเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ ชักชวนให้เด็กได้เรียนรู้ เป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ หรือ Learning Facilitator การจัดการกระบวนการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นการท้าทายในการเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงเพื่อก้าวทันกับบริบทสังคมที่ปรับเปลี่ยนและให้สอดคล้องกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในยุคศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 นี้ เป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญควบคู่กับการพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียนเพื่อนำความรู้นั้นมาพัฒนาตนเอง สังคม ชุมชนได้ โดยมีรูปแบบแนวคิดตามกระบวนการเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่ว่าผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อยู่เสมอโดยการศึกษาค้นคว้า คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ อย่างเป็นระบบ ทดลอง อย่างเป็นเหตุเป็นผล สรุปหาข้อเท็จจริงได้ และสร้างสรรค์ผลงานของตนเองออกมาได้อย่างมีคุณภาพ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2552) ได้กล่าวถึงการปฏิรูปการศึกษาว่า ในประเด็นที่ 1 การพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา มีผลสรุปการดำเนินงานว่าการเรียนการสอนขาดการเน้นภาคปฏิบัติและการเชื่อมโยงกับการทำงาน จึงทำให้มีข้อเสนอในการจัดการศึกษาและเรียนรู้เน้นการปฏิบัติควบคู่กับความรู้ทางทฤษฎี และจากรายงานการวิจัย เรื่อง การศึกษาความต้องการกำลังคนเพื่อวางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2553) พบว่าปัญหาความไม่สอดคล้องระหว่างความต้องการกำลังคนและการผลิตกำลังคนของประเทศเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและจะยังคงเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต ถ้าไม่มีการดำเนินการแก้ไขอย่างจริงจัง ทั้งนี้ เนื่องจากการผลิตกำลังคนส่วนใหญ่ ไม่ได้อิงด้านความต้องการของประเทศ (Demand Driven) สถาบันหรือสถานศึกษา เลือกผลิตกำลังคนไปตามขีดความสามารถทางทรัพยากรของตนเอง (Supply Driven) ทำให้คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการได้ จึงทำให้เกิดปัญหาความไม่สอดคล้องกันระหว่างความต้องการกำลังคนและการผลิตกำลังคนของประเทศ ดังนั้นจึงมีการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ให้มีมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยกำหนดกลยุทธ์คือ การศึกษาในระดับอุดมศึกษาควรเน้นและเข้มงวดด้านคุณภาพมากกว่าจำนวน เช่น สนับสนุนระบบสหกิจศึกษา ให้มากที่สุดโดยอาศัยความร่วมมือกับผู้ประกอบการ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มจำนวนและคุณภาพผู้จบการศึกษา โดยกำหนดกลยุทธ์ คือ ปรับวิธีการสอนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียน “ทำเป็นและคิดเป็น” และเป็น “คนดี” โดยเน้นภาคปฏิบัติจริง เช่น การใช้ระบบ “ทวิภาคี” “โรงเรียน-โรงงาน” ให้ครอบคลุม ทุกสถานศึกษา สนับสนุนห้องทดลอง ห้องปฏิบัติการให้ทันสมัยอยู่เสมอ โดยไม่จำเป็นต้องมีเหมือนกัน แต่ควรเน้นการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกร่วมกัน และยุทธศาสตร์ที่ 11 การบริหารจัดการความไม่สอดคล้องของอุปสงค์/อุปทาน โดยกำหนดกลยุทธ์คือ สร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับ สถานประกอบการในกลุ่มจังหวัดโดยตรง เพื่อผลิต พัฒนากำลังคน ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้งาน

การจัดกิจกรรมที่เป็นบูรณาการกับการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ ไม่ว่าจะป็นรายวิชาที่เกี่ยวกับทางทฤษฎีหรือรายวิชาที่เกี่ยวกับทักษะปฏิบัติ รวมไปถึงเมื่อนักศึกษาสำเร็จการศึกษาไปแล้ว หรือกำลังอยู่ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพจากการสอบถามพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีเมื่ออยู่ในช่วงฝึกประสบการณ์ หรือเมื่อจบการศึกษาไปแล้ว นักศึกษาสามารถประกอบอาชีพที่มีความหลากหลายมากมาย สามารถประกอบอาชีพในด้านต่างๆที่มีดนตรีเข้ามาเกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงมีความ

สนใจที่จะศึกษาว่ากิจกรรมใดบ้างที่จะมีความเหมาะสมกับนักศึกษา เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาสาขาวิชาดนตรีให้มีประสิทธิภาพ และเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ของผู้ใช้บัณฑิตต่อไปในอนาคต นอกเหนือไปจากการพัฒนาทักษะ Soft Skills และการพัฒนากิจกรรมที่จะส่งเสริมคุณภาพทางด้านทักษะของนักศึกษาสาขาวิชาดนตรี

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยต้องการการการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนทั้งด้านทฤษฎีและทักษะปฏิบัติใช้เป็นวิธีการเรียนรู้ลักษณะผสมผสาน ได้ลงมือปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะ นอกจากนี้การนำทักษะที่ได้จากการฝึกมาใช้ในสถานการณ์จริง จะทำให้ผู้เรียนได้เผชิญกับ ปัญหาและบริบทการทำงาน ส่งผลให้เกิดการผลิตบัณฑิตที่มีทักษะและคุณภาพ ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการในสายวิชาชีพทางด้านดนตรี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการใช้ชุดวิชาในการจัดการเรียนการสอนในวิชาดนตรีระดับปริญญาตรี
2. เพื่อสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี
3. เพื่อการพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนดนตรีในวิถีความปกติใหม่

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี เป็นงานวิจัยเพื่อนำผลจากการศึกษามาสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตร ผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงาน

การศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงาน โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการกับการทำงานด้านหลักสูตรและการสอน การจัดการ กระบวนการ

1. แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์สอนทางด้านดนตรี จำนวน 2 ท่าน คัดเลือกโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เป็นอาจารย์ที่สอนในระดับอุดมศึกษาจำนวน 2 ท่าน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview) เกี่ยวกับการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี

2.1 นำข้อมูลที่ได้จากการเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องใน มาทำกรอบประเด็นคำถามสร้างแบบ

สัมภาษณ์

2.2 นำแบบสัมภาษณ์ฉบับร่างที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความเหมาะสม

ความสอดคล้องของข้อคำถาม และความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา

2.3 นำเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ดัชนีความ สอดคล้อง (Index of Congruence: IOC) โดยมี

เกณฑ์ในการคัดเลือกข้อคำถามที่เหมาะสมจากการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม ซึ่งต้องมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปในทุกคำถามและแบบสัมภาษณ์ทั้งฉบับด้วยค่า IOC ต้องมีค่าเท่ากับ 0.67-1.00 หมายความว่า แบบสัมภาษณ์มีความเที่ยงตรงสูงมีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามวัตถุประสงค์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, น. 70-71)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญที่เป็นอาจารย์ที่สอนในระดับอุดมศึกษาจำนวน 2 ท่าน มาวิเคราะห์และสรุปข้อมูลเนื้อหาที่ได้

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การร่างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี
ผู้วิจัยนำข้อมูลมาร่างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1) นำข้อมูลแนวทางการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ในขั้นตอนที่ 1 มากรูปแบบการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี

2) นำรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความสมบูรณ์ของประเด็น รวมทั้งความเหมาะสมและการใช้ภาษา

3) นำข้อเสนอจากผู้เชี่ยวชาญไปปรับปรุงแก้ไขเป็นในการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี

ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบร่างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบความเหมาะสมด้วยวิธีการใช้แบบสอบถาม โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ทางด้านการสอนดนตรี เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี และผู้วิจัยดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี

การประเมินในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินการเป็นไปได้และความมีประโยชน์ของการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำนวน 30 คน โดยวิธีการสุ่ม ผู้ให้ข้อมูลได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาดนตรี ชั้นปีที่ 3 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ตอบแบบสอบถามความเป็นไปได้ในการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย

2.1 รูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี

2.2 แบบประเมินความเป็นไปได้และความมีประโยชน์ของรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนการประเมินความเป็นไปได้และประโยชน์ในการนำรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการตอบแบบประเมินความเป็นไปได้และประโยชน์ในการนำรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง องค์กรประกอบ/รายการในรูปแบบ มีความเป็นไปได้/มีประโยชน์ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง องค์กรประกอบ/รายการในรูปแบบ มีความเป็นไปได้/มีประโยชน์ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง องค์กรประกอบ/รายการในรูปแบบ มีความเป็นไปได้/มีประโยชน์ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง องค์กรประกอบ/รายการในรูปแบบ มีความเป็นไปได้/มีประโยชน์ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง องค์กรประกอบ/รายการในรูปแบบ มีความเป็นไปได้/มีประโยชน์ในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง การสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี พบว่า

ขั้นตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการใช้ชุดวิชาในการจัดการเรียนการสอนในวิชาดนตรีระดับปริญญาตรี ผลการศึกษาความเป็นไปได้ในการการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีเพื่อใช้เป็นชุดวิชาในการจัดการเรียนการสอน โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ การวิเคราะห์ผลความเป็นไปได้ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านความร่วมมือ เป็นองค์ประกอบที่จะใช้เป็นแนวทางในการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี โดยจำแนกผลการวิเคราะห์ในด้านต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร

1.1 ลักษณะของหลักสูตร ใช้หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต ปี 2559 ที่จัดให้มีการฝึกทักษะที่เสมือนจริง ให้มีลักษณะสอดคล้องกับสถานประกอบการ มุ่งเน้นการนำความรู้ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติที่เรียนไปใช้ได้จริง

1.2 การพัฒนาหลักสูตร มีการกำหนดเป้าหมายตามความต้องการของสถานประกอบการ ปรับปรุงเนื้อหา รายวิชาให้สอดคล้องกับเส้นทางอาชีพ และปรับปรุงกิจกรรมการสอนให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะเพิ่มมากขึ้น

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน

2.1 สถานศึกษา ให้มีการจัดการเรียนการสอนภายในสถานศึกษาเป็นไปตามจุดประสงค์ของหลักสูตรโดยแบ่ง ออกเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ 1) รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 2) รูปแบบการบูรณาการกับการทำงานจริง 3) รูปแบบการประเมินตามสภาพจริง และกำหนดให้จัดการเรียนการสอนบูรณาการกับสถานประกอบการอย่างน้อย 3 ครั้ง ต่อ 1 ภาคเรียน ประเมินรายวิชาตามหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผล โดยผู้ประเมินประกอบด้วย ผู้สอนและผู้แทนสถานประกอบการ

2.2 สถานประกอบการ จัดทำแผนการบูรณาการกับการทำงานกำหนดกิจกรรมการเรียนที่ชัดเจน กำหนด กลุ่มผู้เรียนให้สอดคล้องกับลักษณะกิจกรรมและระยะเวลา จัดการเรียนการสอนในสถานประกอบการ โดยจัดให้มีการจัด กิจกรรมบูรณาการร่วมกับสถานประกอบการ กำหนดระยะเวลา 3 ชั่วโมงต่อวันและให้จัดกิจกรรมบูรณาการร่วมกับสถานประกอบการ 3 วันต่อสัปดาห์ ให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามลักษณะงานจริงของสถานประกอบการ สรุปคะแนน และดำเนินการ ตามขั้นตอนของสถานศึกษาโดยประเมินประกอบด้วย ผู้สอนและผู้แทนสถานประกอบการ

3. ด้านความร่วมมือ

3.1 ประโยชน์ที่ได้จากความร่วมมือของสถานศึกษา ได้แก่ สถานศึกษาสามารถจัดการบูรณาการการเรียนการสอน ได้จริง ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะที่ตรงตามต้องการ สามารถพัฒนาตนเองให้มีคุณลักษณะที่เหมาะสมกับการทำงาน ได้ฝึกการมีความรับผิดชอบและมีความมีระเบียบวินัย สามารถวางแผนทางการประกอบอาชีพในอนาคตได้

3.2 ประโยชน์ที่ได้จากความร่วมมือของสถานประกอบการ ได้แก่ สถานประกอบการได้บุคลากรที่มีทักษะตรงตามความต้องการ ได้บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ตรงในลักษณะงาน สามารถพัฒนาบุคลากรให้ตรงตามความต้องการ

ขั้นตอนที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี

ผลการการร่างเพื่อสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร มี 2 องค์ประกอบย่อย 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน มี 2 องค์ประกอบย่อย 3) ด้านความร่วมมือ มี 2 องค์ประกอบย่อย ซึ่งเป็นองค์ประกอบในด้านต่าง ๆ เป็นแนวทางในการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี และผลจากผู้เชี่ยวชาญในภาพรวมพบว่า มีความเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 3 ผลการประเมินเพื่อการพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอนดนตรีในวิถีความปกติใหม่

ผลการประเมินการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี เพื่อการพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอนดนตรีในวิถีความปกติใหม่ พบว่า มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด และมีประโยชน์ต่อผู้เรียนในการพัฒนาทักษะทางด้านดนตรีให้มีประสิทธิภาพอย่างสูงสุด ตามการแสดงผล ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการประเมินแสดงระดับความเป็นไปได้ของการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ด้านการร่วมมือ โดยภาพรวม

รายการประเมิน	ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	SD.	แปลผล
ประโยชน์ที่ได้จากความร่วมมือของสถานศึกษา	4.70	0.56	มากที่สุด
ประโยชน์ที่ได้จากความร่วมมือของสถานประกอบการ	4.69	0.53	มากที่สุด
รวม	4.70	0.53	มากที่สุด

ที่มา : ผู้วิจัย

จากตารางที่ 1 ผลการประเมินแสดงระดับความเป็นไปได้ของการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ด้านการร่วมมือ โดยภาพรวม มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$)

ตารางที่ 2 แสดงผลการประเมินแสดงระดับความเป็นไปได้ของการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ด้านการร่วมมือของสถานศึกษา

รายการประเมิน	ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	SD.	แปลผล
สถานศึกษาสามารถจัดการบูรณาการการเรียนการสอนได้จริง	5.00	.000	มากที่สุด
ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะที่ตรงตามต้องการ	4.69	0.53	มากที่สุด
ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองให้มีคุณลักษณะที่เหมาะสมกับการทำงาน	4.60	0.55	มากที่สุด
ผู้เรียนได้ฝึกการมีความรับผิดชอบและความมีระเบียบวินัย	4.63	0.55	มากที่สุด
ผู้เรียนสามารถวางแผนทางการประกอบอาชีพ	4.67	0.47	มากที่สุด
รวม	4.70	0.53	มากที่สุด

ที่มา : ผู้วิจัย

จากตารางที่ 2 ผลการประเมินแสดงระดับความเป็นไปได้ของการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ด้านการร่วมมือของสถานศึกษา มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สถานศึกษาสามารถจัดการบูรณาการการเรียนการสอนได้จริง มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$) รองลงมา ได้แก่ ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะที่ตรงตามต้องการ มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$) ผู้เรียนสามารถวางแผนทางการประกอบอาชีพ มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) ผู้เรียนได้ฝึกการมีความรับผิดชอบ มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$) และผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองให้มีคุณลักษณะที่เหมาะสมกับการทำงาน มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$)

ตารางที่ 3 แสดงผลการประเมินแสดงระดับความเป็นไปได้ของการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ด้านการร่วมมือของสถานประกอบการ

รายการประเมิน	ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	SD.	แปลผล
ผู้ประกอบการได้บุคลากรที่มีทักษะตรงตามความต้องการ	4.70	0.53	มากที่สุด
ผู้ประกอบการได้บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญและมีสมรรถนะตรงในลักษณะงานที่ต้องการ	4.73	0.44	มากที่สุด
ผู้ประกอบการสามารถพัฒนาบุคลากรให้ตรงตามความต้องการ	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	4.69	0.48	มากที่สุด

ที่มา : ผู้วิจัย

จากตารางที่ 3 ผลการประเมินแสดงระดับความเป็นไปได้ของการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงาน ในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ด้านการร่วมมือของสถานประกอบการ มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สถานประกอบการได้บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ตรงใน ลักษณะงานที่ต้องการ มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$) รองลงมา ได้แก่ สถานประกอบการได้บุคลากรที่มีทักษะตรงตามความต้องการ มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$) และสถานประกอบการสามารถพัฒนา บุคลากรให้ตรงตามความต้องการ มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$)

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการศึกษาค้นคว้า เรื่อง การสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตร ดนตรีระดับปริญญาตรี ที่นำมาอภิปรายผลเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย มี 3 ส่วน ดังนี้

1. เพื่อวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการใช้ชุดวิชาในการจัดการเรียนการสอนในวิชาดนตรีระดับปริญญาตรี ผล การศึกษาความเป็นไปได้ในการการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญา ตรีเพื่อใช้เป็นชุดวิชาในการจัดการเรียนการสอน พบว่า ความเป็นไปได้ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่

1.1 ด้านหลักสูตร ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย คือ ลักษณะของหลักสูตร และการพัฒนา หลักสูตร สอดคล้องกับบริบท ศรีตระกูล (2556) ได้ศึกษาค้นคว้า เรื่อง การพัฒนาการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย ผลวิจัย พบว่า การพัฒนาการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีวิทยาลัยเทคนิคหนองคาย พบว่า มีองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อยในด้านต่างๆ ดังนี้ 1) ด้านการบริหารจัดการ มีองค์ประกอบย่อย ดังนี้ 1.1) การวางแผน 1.2) การจัดหน่วยงาน 1.3) การจัดบุคลากร 1.4) การอำนวยความสะดวก 1.5) การประสานงาน 1.6) การรายงาน และ 1.7) การจัดงบประมาณ 2) ด้านหลักสูตร มีองค์ประกอบย่อย ดังนี้ 2.1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 2.2) คู่มือการเรียน การสอน 2.3) การให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร และ 2.4) การปรับปรุงหลักสูตร 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน มีองค์ประกอบ ย่อย ดังนี้ 3.1) วิธีการจัดการเรียนการสอน 3.2) วิธี การวัดผลและประเมินผล 3.3) เนื้อหาวิชา/สาระการเรียนรู้ 3.5) สื่อ/แหล่ง เรียนรู้ และ 3.6) สภาพแวดล้อมและบรรยากาศ 4) ด้านการฝึกงาน มีองค์ประกอบย่อย ดังนี้ 4.1) สถานศึกษา 4.2) สถาน ประกอบการ และ 5) ด้านความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการ มีองค์ประกอบย่อย ดังนี้ 5.1) ความร่วมมือก่อนฝึกงาน 5.2) ความร่วมมือระหว่างฝึกงานในสถานประกอบการ และ 5.3) ความร่วมมือหลังฝึกงานในสถานประกอบการ

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย คือ การจัดการเรียนการสอนใน สถานศึกษา และการจัดการเรียนการสอนในสถานประกอบการ สอดคล้องกับศิรา กาญจนพิบูลย์, และธนสิทธิ์ เพิ่มเพียร (2559) เรื่อง “แนวทางปฏิบัติตามแนวการจัดการศึกษาที่บูรณาการกับการทำงานที่เหมาะสมกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตและความต้องการของสถานประกอบการ” ผลการศึกษา พบว่า 1) องค์การ A และ องค์การ B มีการจัดลักษณะการศึกษาแบบ Work-based Education และแบบ Young Professional Retailer ตามลำดับมีความ เหมือนกันโดยกำหนดนโยบาย จัดเตรียมหน่วยงานจัดเตรียมการเรียนการสอน วางแผนการรับสมัครนักศึกษาและระบบ การฝึกงาน ด้านกระบวนการทั้งก่อน-ระหว่าง-หลังได้ผู้เรียนที่มีความรู้และทักษะตามที่องค์กรต้องการ สำหรับความแตกต่าง นั้นทั้งสององค์กรมีบริบทและวัฒนธรรมองค์กรที่แตกต่างกันไป ดังนั้น กระบวนการเชิงระบบสำหรับการพัฒนาผู้เรียนและ ผู้สอนจึงมีความแตกต่างกัน เพื่อให้สอดคล้องกับองค์กรของตน 2) แนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมตามแนวการจัดการศึกษาที่บูรณา การกับการทำงานที่เหมาะสมแบ่งตามผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านองค์การผู้ใช้บัณฑิตควรกำหนดรูปแบบการจัดการศึกษาให้ สอดคล้องกับการเลือกกลุ่มสถาบันการศึกษาและควรจัดตั้งหน่วยงานเพื่อดูแลงานโดยเฉพาะ และออกแบบเส้นทางการเติบโต ในสายอาชีพให้กับนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการด้วยจัดเตรียมสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงาน จัดกิจกรรมที่วัดความรู้และ ทักษะเพื่อควบคุมคุณภาพของนักศึกษา

สถาบันการศึกษาควรต้องทำการตลาดเชิงรุกผ่านการทำความร่วมมือดำเนินการร่วมกันควรกำหนดขั้นตอนและกระบวนการ จากทั้งสองฝ่าย เมื่อจบโครงการควรมีการจัดอภิปรายร่วมกัน เพื่อนำปัญหาปรับปรุงกระบวนการทั้งระบบ

1.3 ด้านความร่วมมือ ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย คือ ประโยชน์ที่ได้จากความร่วมมือของ สถานศึกษา และประโยชน์ที่ได้จากความร่วมมือของสถานประกอบการ สอดคล้องกับ อภิญา พุณทรัพย์ (2561) จัดการศึกษา ตามรูปแบบของ WIL (Work Integrated Learning) ก็ได้รับการนำมาปรับใช้ในโดยร่วมมือกับสถานประกอบการ บริษัทเททาโกร

จำกัด (มหาชน) “โครงการความร่วมมือการจัดการเรียนการสอนและวิจัยแบบบูรณาการกับการทำงาน (Work-integrated Learning: WIL) เป็นโครงการที่มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้อาจารย์และนักศึกษาได้ไปปฏิบัติงานจริงในเครือข่ายที่ควบคู่กับการเรียนการสอนในห้องเรียนและงานวิจัยอุตสาหกรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้อาจารย์และนักศึกษาสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์จริงภายใต้การแนะนำจากผู้ที่มีประสบการณ์ และยังเป็นการฝึกให้อาจารย์และนักศึกษาได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น เรียนรู้วัฒนธรรมองค์กร และระบบการทำงานในภาคอุตสาหกรรมซึ่งไม่สามารถหาได้ในห้องเรียนหรือห้องทดลอง และส่งผลให้อาจารย์และนักศึกษามีการพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพที่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรม โดยรูปแบบการดำเนินงานถูกออกแบบมาอย่างเป็นระบบและหมุนเวียนได้

2. ผลการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ผลการการร่างเพื่อสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ผลการประเมินเพื่อการพัฒนาวัฒนธรรมการเรียนการสอนดนตรีในวิถีความปกติใหม่ วรวิทย์ ศรีตระกูล (2556) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องการพัฒนาการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีวิทยาลัยเทคนิคหนองคาย ผลวิจัย พบว่าการพัฒนาการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีวิทยาลัยเทคนิคหนองคาย พบว่า มีองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อยในด้านต่างๆ ดังนี้ 1) ด้านการบริหารจัดการ มีองค์ประกอบย่อย ดังนี้ 1.1) การวางแผน 1.2) การจัดหน่วยงาน 1.3) การจัดบุคลากร 1.4) การอำนวยความสะดวก 1.5) การประสานงาน 1.6) การรายงาน และ 1.7) การจัดงบประมาณ 2) ด้านหลักสูตร มีองค์ประกอบย่อย ดังนี้ 2.1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 2.2) คู่มือการเรียนการสอน 2.3) การให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร และ 2.4) การปรับปรุงหลักสูตร 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน มีองค์ประกอบย่อย ดังนี้ 3.1) วิธีการจัดการเรียนการสอน 3.2) วิธีการวัดผลและประเมินผล 3.3) เนื้อหาวิชา/สาระการเรียนรู้ 3.5) สื่อ/แหล่งเรียนรู้ และ 3.6) สภาพแวดล้อมและบรรยากาศ 4) ด้านการฝึกงาน มีองค์ประกอบย่อย ดังนี้ 4.1) สถานศึกษา 4.2) สถานประกอบการ และ 5) ด้านความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการ มีองค์ประกอบย่อย ดังนี้ 5.1) ความร่วมมือก่อนฝึกงาน 5.2) ความร่วมมือระหว่างฝึกงานในสถานประกอบการ และ 5.3) ความร่วมมือหลังฝึกงานในสถานประกอบการ

3. ผลการประเมินการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ผลการประเมินความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง โดยภาพรวม พบว่า มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริงอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนที่บูรณาการกับการทำงานจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและนักศึกษา ในการตรวจสอบความเหมาะสมของการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี อยู่ในระดับดีมาก สอดคล้องกับ ธานินทร์ ศรีชมภู (2557) นำเสนอการวิจัยพัฒนาโดยทำการศึกษาการพัฒนาแบบการบริหารงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในสถานศึกษาโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณ ผลการวิจัย พบว่า 1) การบริหารงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลิต และปัจจัยเงื่อนไขความสำเร็จ 2) รูปแบบการบริหารงาน อาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ที่เป็นกลไกการขับเคลื่อนให้ประสบความสำเร็จ ได้แก่ 1) คณะกรรมการสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา บริหารงานระบบทวิภาคีในสถานศึกษา ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย คือ 1.1) คณะกรรมการอาชีวศึกษาระบบ ทวิภาคี 1.2) หน้าที่ของคณะกรรมการบริหารงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี 7 หน้าที่ 2) ขอบข่ายงานการบริหารงาน อาชีวศึกษาระบบทวิภาคี 8 ภารกิจ 3) กระบวนการประกอบด้วย การวางแผน การจัดการ การนำหรือการสั่งการ การลงมือปฏิบัติ การควบคุมตรวจสอบและประเมิน และการปรับปรุงและพัฒนา 4) สมรรถนะทางวิชาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี 3 สมรรถนะ และ 5) ปัจจัยเงื่อนไขความสำเร็จในการบริหารงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี 3) การประเมินรูปแบบการบริหารงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่พัฒนาขึ้น มีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และมีประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

กษิรา กาญจนพิบูลย์, และธนาสิทธิ์ เพิ่มเพียร. (2559). แนวทางปฏิบัติตามแนวการจัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงานที่เหมาะสมกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตและความต้องการของสถานประกอบการ. วารสารปัญญาภิวัฒน์, 8(3), 165-177.

- ธานินทร์ ศรีชมภู และคณะ. (2557). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร**, 16(3), 120-131.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). **การพัฒนาการสอน**. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- วรวิทย์ ศรีตระกูล. (2556). การพัฒนาการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีวิทยาลัยเทคนิคหนองคาย. **วารสารพัฒนา
เทคนิคศึกษา**, 26(90), 88-100.
- สุภาภรณ์ พรหมบุตร. (2563). **New normal กับวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลง**. สืบค้น พฤศจิกายน 25, 2564. จาก
<https://dsp.dip.go.th/th/category/2017-11-27-08-04-02/2020-06-29-14-39-49>.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **สรุปผลดำเนินงาน ๙ ปี ของการปฏิรูปการศึกษา**.
กรุงเทพฯ: วี.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น.
- อภิญา พูลทรัพย์. (2561). **มทร. ล้านนา จับมือเบทาโกร สร้าง “นักศึกษา WiL” เรียนรู้ควบคู่การทำงาน**. สืบค้น ตุลาคม
30, 2561 จาก <https://www.rmutl.ac.th/dsk/news/>
- Office of the Basic Education Commission. (2020). **Education in the digital age**. Retrieved March 19, 2021
from <https://www.posttoday.com/social/general/>